

AFB. 7. MATTEO DA GUALDO. RETABEL. MUSEUM TE GUALDO TADINO.

hij worstelt naar beter, kan niet altijd op dezelfde hoogte zich handhaven, vooral niet als het om een opdracht gaat, die jaren en jaren in beslag neemt. Dan verliest hij den blik over het geheel, zijn werk verbrokkelt zich tot beter of slechter gelukte onderdeelen, zooals een jonge vogel fladdert van tak tot tak: zijn vlucht strekt nog niet ver genoeg om de breede ruimte te overspannen. Of als men een ander beeld wil gebruiken: deze kunst vertoont de eigenschap van zekere „kortademigheid”. De tekortkoming is ook in de fresco's te Gubbio op te merken, doch hier te Foligno in meerder mate. Onwillekeurig valt de meester tot het

ambachtswerk terug en niet zelden munten gedeelten juist door naarstig ambachtswerk uit. De zin voor „werkelijkheid” is ook meer in staat hem daar te steunen. Dat blijkt waar op het fresco met de „geboorte van Maria” (zie de afb.) de luiers voor het haardvuur worden gewarmd, of waar wij een vrouw bemerken, die aan het open venster rustig haar bloemen verzorgt, geheel onbewust van het gewichtige, dat er beneden op straat mag voorvallen.

Twee luikjes van een verloren altaarwerk, die zich in de Vaticaanse Pinacothek bevinden, worden sinds eenigen tijd aan Ottaviano Nelli toegeschreven, Zij stel-